

Preek Christus Koning 2015

In kerkelijke termen is het feest van Christus Koning een recent feest opgericht in 1925 als feest van de Christelijke actie en ook wel in de tijd Rome of Moskou. We werden niet opgeroepen om te vechten, zeker niet om bommen te leggen maar al horen sommige van mijn collega's en sommige kerkgangers dat niet graag, ik denk dat we het niet kunnen ontkennen dat vaak idealistische jongeren werden opgeroepen om met de Nazi aan het oostfront te strijden. Sommige werden gedood, anderen hebben gedood, maar het waren maar communisten. Toch gen Stalin

Nu zou kunnen zeggen in 2015 het is koning terreur - zeker in Brussel die het maatschappelijk leven bepaalt.

We mogen er niet aandenken dat in de periode kerstmis nieuwjaar er ook in Kortrijk bedreigingsniveau 4 zou bestaan. Winkel straten leeg en onze aankopen dan? En auchan zeker met strenge douane controle geen aan te raden alternatief zou zijn.

Maar ik wil ondanks de actualiteit terug naar oorspronkelijk doel. Men het feest van Christuskoning werd ingericht om te aan tonen dat christenen een maatschappelijke opdracht hebben concreet zeker ook iets doen voor twee belangrijke pijlers : zorg voor zieken en armen.

De tijden zijn grondig veranderd

Velen zijn bijna bang om er vooruit te komen dat ze christen zijn. En onderdruk van anderen wordt de godsdienst herleid tot de privé sfeer.

En om bij de actualiteit te blijven er is een scheiding kerk staat : dat is een basis waarde van onze democratie. Werd in de kamer deze week tientallen keren gezegd.

Men spreekt nu soms van einde van kerkelijke praktijk - hier nog niet -

Maar ik vrees dat wij de volgende jaren wel het einde zullen meemaken van een **christelijke beschaving**. en dat is erger voor veel mensen

Mag ik enkele voorbeelden geven.

Binnen een week weken begint de advent sinds jaren - dank zij welzijnszorg wordt er aandacht gevraagd voor de armoede in eigen land.

In de meeste kerken zal die problematiek aanbod komen soms heel beeldrijk in symbolen en teksten ! De campagne heeft dit jaar als symbool een kinderwagen met als opdracht hopelijk zal er voor elk kind dat geboren wordt toekomst zijn, dat het niet in armoede terecht komen. Heel mooi.

Maar toch zit ik met een probleem

Terwijl wij dit in de kerk gaan vertellen - en mensen dit ook gaan steunen door mee te doen aan de acties soep op de stoep, de omhaling zien we dat door de politiek er heel wat maatregelen genomen zijn die bepaalde mensen in armoede gaan duwen.

Denk gewoon aan energie kosten, niet alleen gratis water weg, vooral de elektriciteit rekening zal veel duurder worden,

En er is toch een verschil tussen **meer** moeten betalen - dat zullen wij allemaal moeten doen, en dreigen de rekening niet meer te **kunnen** betalen en op budget meter moeten komen. Met het evangelie zou ik durven zeggen luister niet naar hun woorden, maar kijk naar hun daden.

Nu kan je zeggen ja dat is het gevolg van scheiding tussen kerk en staat

Wellicht wel maar niemand kan ons verhinderen onze stem te verheffen.

Ook in verband met allerlei maatregelen als index, duurdere taksen deel taxshift. Volgens politici nodig voor jobs.. Misschien maar toch durf ik een vraag stellen : als die maatregelen wellicht jobs zouden opleveren, wil ik toch als christen de vraag stellen mag men ze toch zomaar doorvoeren als daardoor ene aantal mensen in armoede zouden geraken.

een vergelijking, al weet ik dat vergelijkingen soms mank lopen

als in ene gezin een kind minder kansen heeft, misschien door een handicap.. dan zullen veel ouders proberen voor alle kinderen goed te doen, maar toch bepaalde maatregelen nemen zodat het zwakke kind zeker aan zijn rechten komt; denk vb aan vakantieplanning.

Maar er is scheiding tussen kerk en staat.. een democratische waarde

Van de ene kant gelukkig dat wij niet doen als bepaalde moslims.

Al weten we ook dat veel moslims geen terroristen .

Daarom mijn tweede bedenking.

Nu hoor ik politici zeggen sociale en materiele armoede kan nooit argument zijn voor terreur, zeker niet om te doden

Dat laatste is waar.. maar armoede verklaart wel oorlogen, armoede verklaart inderdaad een deel van zogenaamde economische vluchtelingen.

Daarom denk ik dat christenen toch hun stem wat moeten verheffen... niet enkel in kerkgebouw wat ze doen

maar ook in discussie, misschien met eigen kinderen kleinkinderen.

Als dat niet meer gebeurt zie ik christelijke beschaving meer nog de maatschappelijk vertaling van het gebod van naastenliefde verdwijnen. en vooral mensen in armoede blijven. dat wil toch niemand.

John Dekimpe 14 november 2015